

Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 1. julija 2014 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Förvaltningsrätten i Linköping – Švedska) – Ålands Vindkraft AB proti Energimyndigheten

(Zadeva C-573/12) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje — Nacionalni program podpore, ki določa dodelitev zelenih certifikatov, s katerimi je mogoče trgovati, za naprave, ki proizvajajo električno energijo iz obnovljivih virov — Obveznost dobaviteljev električne energije in nekaterih uporabnikov, da vsako leto vrnejo pristojnemu organu določeno kvoto zelenih certifikatov — Zavrnitev dodelitve zelenih certifikatov za proizvodne naprave, ki niso na ozemlju zadevne države članice — Direktiva 2009/28/ES — Člena 2, drugi odstavek, točka (k) in 3 (3) — Prosti pretok blaga — Člen 34 PDEU)

(2014/C 292/04)

Jezik postopka: švedščina

Predložitevno sodišče

Förvaltningsrätten i Linköping

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Ålands Vindkraft AB

Tožena stranka: Energimyndigheten

Izrek

1. Določbe členov 2, drugi odstavek, točka (k), in 3(3) Direktive 2009/28/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o spodbujanju uporabe energije iz obnovljivih virov, spremembi in poznejši razveljavitvi direktiv 2001/77/ES in 2003/30/ES, je treba razlagati tako, da državi članici dopuščajo, da vzpostavi program podpore, kot je ta iz postopka v glavni stvari, ki določa dodelitev certifikatov, s katerimi se lahko trguje, proizvajalcem električne energije iz obnovljivih virov energije ob upoštevanju zgolj električne energije, ki se proizvede iz teh virov na območju te države, in ki za dobavitelje in nekatere uporabnike določa obveznost, da pristojnemu organu enkrat na leto vrnejo neko količino takih certifikatov, ki ustreza deležu njihove skupne dobavljene ali uporabljene količine električne energije.
2. Člen 34 PDEU je treba razlagati tako, da ne nasprotuje nacionalnemu predpisu, kot je ta iz postopka v glavni stvari, ki določa dodelitev certifikatov, s katerimi se lahko trguje, proizvajalcem električne energije iz obnovljivih virov energije ob upoštevanju zgolj električne energije, ki se proizvede iz teh virov na območju zadevne države članice, in ki za dobavitelje in nekatere uporabnike določa obveznost, da pristojnemu organu enkrat na leto vrnejo neko količino takih certifikatov, ki ustreza deležu njihove skupne dobavljene ali porabljene količine električne energije, sicer morajo plačati posebno dajatev.
3. Nacionalno sodišče je pristojno, da ob upoštevanju vseh upoštevnihih elementov, med katerimi je med drugim lahko normativni okvir prava Unije, v katerega spada predpis iz postopka v glavni stvari, preveri, ali navedeni predpis z vidika njegovega ozemeljskega področja uporabe izpolnjuje zahteve, ki izhajajo iz načela pravne varnosti.

⁽¹⁾ UL C 38, 9.2.2013.